

[Aksel Larsen.]

beståen og det danske folks overlevn i den tid, vi befinder os i, vil det være det bedst mulige forsvar for Danmark, om man bruger en væsentlig del, formentlig den største del af det, vi sparer ved at afskaffe militærvæsenet, til at hjælpe de underudviklede lande. Vi har selv en gæld — man kan diskutere, hvor stor den er — til dem, og det er ganske sikkert, at vi vil i disse lande og i deres befolkning få en goodwill af umådelig størrelse, der vil komme til at virke som et skjold for Danmark, hvis storkrigen skulle udbryde, et skjold adskilligt mere effektivt end det NATO-skjold, der intet som helst er værd, eftersom NATO kun har lovet én ting og kun har kunnet love én ting: at hvis nogen smider atombomber her i landet, vil de smide atombomber andre steder.

Naturligvis skal man være forsigtig med at tale for meget om moral i internationale magtforhold, men trods alt er der noget, der hedder verdensopinionen, som spiller en rolle, og jeg vil tro, at hvis der ligger et lille afrustet Danmark, der har proklameret sin neutralitet, og som samtidig anvender store penge eller størsteparten af de penge, man sparer ved at afskaffe militærvæsenet, til at hjælpe befolkningerne i de underudviklede lande, vil det være meget vanskeligt for nogen stormagt at indlede nogen art krigeriske handlinger imod Danmark.

Endnu bedre vil det naturligvis være, hvis vi fik andre lande med, og jeg er ganske klar over, at lignende tanker som dem, jeg her har fremført, er levende både i Norge og Sverige. Med det ry, de skandinaviske lande har, vil jeg tro, at man, hvis de kunne blive enige om i fællesskab at betræde denne linje, havde skabt praktisk taget absolut sikkerhed for, at i hvert fald disse lande ikke blev inddraget i en krig. Jeg opfordrer derfor til at stemme imod det foreliggende lovforslag og tillader mig at stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Folketinget udtaler, at ethvert forsøg på militært forsvar af Danmark vil være håbløst og dømme vort land til ødelæggelse i tilfælde af krig. Total afskaffelse af dansk militærvæsen vil give vort land og dets befolkning størst mulig sikkerhed

i tilfælde af krig og samtidig være det bedste bidrag, Danmark kan yde til de internationale bestræbelser for nedrustning og bevarelse af freden.

Idet tinget udtaler, at Danmark bør afruste og erklære sig neutralt i stormagtskonflikter, går det over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Carsten Raft: Fra en enkelt side er det blevet sagt til mig, at de bemærkninger, jeg kom med under anden behandling af lovforslaget, kunne give det indtryk, at socialdemokratiet, venstre og de konservative havde været imod en hjemmeværnslov. Nu er det vanskeligt at røbe hemmeligheder fra udvalget; rent bortset fra at man har været smidt ud fra en del af udvalgsforhandlingerne. Jeg vil dog gerne have lov at være så dristig at sige, at dette intet har på sig; hverken socialdemokratiet, venstre, de konservative eller retsforbundet har haft noget som helst med den sag at gøre. Så kan ærede medlemmer selv regne ud, hvem det er, der har gået og fumlet med tingene.

Jeg kan ganske tilslutte mig de ændringer, der nu tilsigtes, og er unægtelig noget forbavset over, at de først kommer på dette tidspunkt. Da vi sluttede i 1957, var vi ganske enige om, at sådanne forbedrede mandskabsforhold skulle med. Jeg vil ikke sige, det forundrer mig, der er ikke noget, der forundrer fra den side, men jeg vil da gøre opmærksom på, at det var det ærede medlem hr. Lannung, som jo kæmpede som en løve for, at der ikke skulle gives en øre til hjemmeværnet — kontrakten var sluttet, summen sat, der var intet at gøre — at det var ham, der nu fremsatte forslaget om disse millioner til mandskabet. Sådan kan det gå, når man er ude at lave politik.

Endelig vil jeg gerne have lov til at besvare forsvarsministerens bemærkninger under anden behandling. Der skete det mærkelige, at forsvarsministeren sagde, at han ikke forstod min begejstring for 1957-forslaget, i penge var det nogenlunde det samme o. s. v. Det er jo ikke rigtigt. For